

Den 19 Junii 1788: -

Efter särskilt uttagne stämningar tilltala Anna Andersdotter från Engelsröd och Christina Olsdotter från Nystere (Nösteröd) hvar för sig Petter Nilsson från Hede, påståendes det måtte den sidstnämnde answara dess med dem begångne lägermålsbrätt hwarefter hwardera blifwit med barn rädde.

(Anm: Anna & Christina har var för sig stämt Petter till tinget. De påstår att han är far till deras barn. Han har tydigen inte velat erkänna faderskapet.) Ä: NÖSTERÖD SKRIVS RELATIONEN SOM NYSTENE

Desse förenämde personer instälde sig personligen på tillsägelse, då Kronolänsmannen Wälackad (e) Anders Fjellkander företrädde anmälandes sig såsom åklagande hälfte. Han påstod Anna och Christina såsom sjelfwe medbråttelige äfwen böra wara tilltal underkastade.

(Anm. Åklagaren menar att A. & C. också bör åtalas ...)

Anna erkänner wid förhör att hon i Sättandetiden (vårsäddetiden) nästledne år (förra året) blifwit lägrad på Blomsholm der hon då tjente och det af ingen annan än Petter Nilsson som då tjente på Stene hwilket knappast ligger tre åttondels fjärdingsväg (ca 1 km) från Blomsholm då hon af Petter blifwit

rädd och wid sidstledne Wörfrutid framfödt ett
gossebarn som ännu lefwer.

(Anm: Wörfrutidagen = 25 mars.)

Christina, då hon förhördes, widgick och tillkännagaf,
att hon äfwen blifwit häfdad (ung: övertalad) af
Petter Nilsson, som skjedd på Stene der Petter war
tre weckor före Michaëli (Mickelsmäss, 29 sep.) under
det hon i Skjördetiden war der tillhjelp att afskjära
Såden (sädessträna), då hon af Petter blifwit rädd
och för Fjorton dagar sedan framfödt ett Flickebarn som
genast med döden afgått.

Härunder intygades det allmänt, att hwarken Anna
eller Christina warit berycktade för att hafwa med
någon annan haft att skaffa, än med Petter Nilsson
och war Håradsskrifwaren Herr Hans Mellander
härunder närvarande, som tillkännagaf att Anna
tjente hos honom på Rellen då hon födde barnet
hfwandes hon

ifrån.

forts. nästa sida

Slut blad 1

ifrån början, både före, efter och under barnafödandet, ingen annan än Petter Nilsson för dess lägersman utlagt.

(Anm: Alla intygade att det var stänt att A. = C. varit i lag med någon annan, än Petter, och Annas arbetsgivare intygade att A. allid talat om P. som barnafadern.)

Petter, som berättades wara i tjenst hos Halfward Halfwardsson på Hede, undfick allwarsamme föreställningar att tilstå sanningen, men härpå sökte han wäl förneka att antingen hafwa haft med Anna eller Christina att beställa dock under utlåtelse, att de aldrig kunna bewisa honom det.

Kronolänsman Fjellkander hemställte om icke de hustrur som warit Anna och Christina behjälplige wid barnafödandet borde inkallas och till uplysning härwid höras, då Anna upgaf Ingebor Hermansdöter under Rellen och Brita Andersdöter under Skjärje, men Christina upgaf Maria Olsdöter på Nyolere (Nösteröd) och hustrun Brita Gulbrandsdöter därstädes, hwilka Kronolänsmannen tillsade att skyndesamast inställa hwar på och efter något dröjsmål Kronolänsmannen åter företrädde och anmälte förenämde hustrur wara hit ankomne hwar för och jämte de tilltalade, de förekallades, ojäfwade gingo Eden och efter undfångne tjentlige föreställningar hwar för sig berättade som följer:

Primo: Ingebor Hermansdöter: Betygar att hon var på Rellen Anna till hjälp vid barnafödandet då Anna tydeligen utgifwit Petter för barnafader och uppå vittnets föreställning att bekänna den samskyldige så blefve hon snart förlöst, har Anna under svåraste plågan med Edelig uttåtelse bekräftat, att hon med ingen annan haft att skaffa än med Petter Nilsson och att han wore den samskyldige barnafadern, hvarpå barnafödandet gäddt wähl för sig Uppläst och wickänt.

(Anm: Petter är en kårding. Trots "allvarsamme föreställningar att tillstå sanningen" påstår han att han inte lägrat vare sig A. eller C. Han förlitar sig på att det inte finnes några bevis.

"Hustrurna" som agerade jordemödrar, inkallas.

De förklaras ojäwiga, och begär vittneseden.

När Annas födslovänder är som värst skall hustrun

Ingeborg H-döter ha sagt något i stil med:

"Säj nu vem som är barnafadern så blir du strax förlöst", varpå Anna svarar: "Jag swär vid Gud att det är Petter och ingen annan", eller något i den stilen. Sen gick resten som en dans...!)

Båda vittnen utlåta sig härafter att → forts
s. 5

(Här tar bladet slut. Det kan finnas en
textrad till.)

Den 19 Junii 1788:- från Blad 3 (5)

Annas gässebarn skulle wara så likt Petter som någonsin möjligt kan wara (Jojo!).

Anna yttrade sig härwid, att Petter hade begärt henne till äkta, hwarigenom hon blifwit förmädd till köttsligt umgänge med honom, men att hon nu anser honom för så opålitelig att hon ej tilltror sig med honom ingå ett ouplöseligt äktenskap, och hon således icke yrkar ett sådant löfte.

Christinas åberopade Hustrur afhördes härefter:

1mo: Maria Olsdöter på Nystere: Bestyrker att Christina hos henne framfödt barnet, och har hwarken förut eller sednare utgifwit någon annan för barnafader än Peter, som ock skolat skjedd och af Christina blifwit bekräftat under swäreste barnsnöden. Upläst och wickänt.

2do: Brita Gullbrandsdöter på Nystere wittnar aldeles lika med nästföregående. Upläst och wickänt.

Peter sökte härefter återigen neka att med Anna och Christina haft beblandelse (!), men härunder ärhindreades (erinrades) att mot honom behöfdes starka bewis hwarförutan han ej godwilligt torde tillstå sanningen såsom hälet han dessutom skall wara wanfrägdad (vanfräjdad) såsom härstädes anklagad och dömd för bedrägeri.

Anna och Christina berättades båda wara ogifta,

men vid efterfrågan sades detta vara Annas första så beskaffade brätt; men Christina har förut plockat för lönskaläge, skolandes dessa vara oförmögna till penningebot, men Petter åter dertill hafwa tillgång.

Anna påstår (kräver) 2 r^{ds} (riksdaler silvermynt) årligt understöd af Peter till dess gäsbarns försörjande och Christina yrkar 32 skil^{rs} (skillingars) hjälp af honom till dess (sitt) döda Flickebarns dop och begravning.

[Anm: Barnet var otroligt likt Petter intygar de båda "hustrurna" som agerat jordemödrar. Anna säger att hon gett sig åt P. efter dennes äktenskapslöfte, men att hon nu, förskäligt nog, inte längre vill gifta sig med honom.

Christinas jordemödrar intygar enstämmigt att C. under fädslövandorna endast angett P. som barnafadern. Sant eller inte?

P. nekar fortfarande, men anses som mindre trovärdig då han tidigare är dömd för bedrägeri.

Anna är inte dömd tidigare, men Christina har däremot dömts för "lönskaläge" en gång förut. (Skulle man kunna tänka sig att hon inte är trovärdig vad gäller barnafaderns identitet? Är det Petter?))

Utslag (3:e papperets sista rad.
Ofullständig.)

Af ----- protocollet (?) är tydeligen

Den 19 juni 1788: - från Blad 4

(7)

att intaga huruledes tvänne de lagrade quinn-
personer Anna Andersdotter och Christina Olsdöter,
hvilka wäl på olika tider, dock icke långt emellan
hwarandra, blifwit med barn rädde, dem de hwar
för sig framfödt, begge deruti öfwerensstämt
att upgifwa den tilltalade Petter Nilsson för
lagersman warandes det med witten inhygat att
de en sådan bekänneelse både före och efter barna-
födan det framhårdigt wädhållit så wäl som att de
under swärske barnsoden under edelig för-

pliktelse bekräftat sannfärdigheten theras, hwar-
emot hwarcken något handa missstänke eller ens något
det ringaste ryckte och anledning förefinnas som
skulle Anna och Christina med någon annan an den
tilltalade Petter Nilsson haft att skaffa. Att detta
och att Petter derutan för wänfråg känd är, anser
Tingsrätten honom Petter Nilsson säker till lönska-
lägesbrätt så med Anna som Christina hwar för

han alldere för likwärtigt 53 Cap. 7 och 2 §§ missg-
(missgärningsbriken) såsom för sådant brätt förut icke
lagförd, skyldig dömas att med 3 + D = 16 sk (3
riksdaler 16 skilling) för hwardera plichta enfalt lönska-
lägesbot eller 6 riksdaler 32 skilling tillhopa, men
Anna såsom för första gången, bör i brest af botum
(pengar att gälla böter med) i det stället afstraffas
med 50 dagars fängelse och Christina för andra

gången med fängelse i fjorten dagar hwar för sin so

Petter som Anna och Christina skola gifwa till

Skje

Skjee Sockenkyrka, Han 7 Rdr 16 sk. och the
hvar sine 32 skilling eller thet med arbete af tjena,
ther de sedermera jämväl hwar för sig skola
enskilt skrift (enskilt skriftermål, dvs. "tvångsbikt"
inför prästen) undergå. För öfrigt skall Petter i
Tolf års tid bidra till födo och underhåll
för Annas ännu lefwande gässebarn på det sätt,
att han de sex första åren betalar henne
2 Rdr om året, och sedan de sex sednare åren
1 Rdr hvarje år, äfvensom han skyldig dömas att
betala Christina de billigt begärde 32 skillingar
såsom hjelp till hennes numera döda barns
dop och begravning.

Anmär: Petter döms mot sitt nekande. Både A. och C.
som säkert känt varandra och umgåtts under hvar andeskafts-
tiden kan ha kommit överens om att peka ut honom
som barna fadern. Kanske är det någon av "herremännen"
på Dyne, Blomsholm eller Flateby som betalat P., A. och C.
för detta hopkok? Sådant var vanligt. Afjånade
pigorna verkligen fängelsestraffen? Det var möjligt
att gälda med pengar fram till dagen innan.

Man får väl förmoda att P. var skyldig trots
allt, man kan erkände faktiskt aldrig.

SLUT

Z. Frickhinsaw

19 Juni
1788

Ääh! Jag tar nästa mål också!

från Blad 5

9

Kronolänsmannen Wälacktaf Anders Fjellkander lagförer Elias Andersson lagförer Elias Andersson från Mellby och ogifta Anna Jiversdöter från Norkärr anklagandes dem för med hwarandra begångit lägersmål. Warande wid företagande häraf jämte åkäranden de tilltalade så wäl Elias som Anna närwarande och erkände Anna att hon fjorton dagar efter mid'sommar nästledne år blifwit lägrad af Elias på Norkärr som då tjente der, och den tiden war ogift, hwaraf hon blef med barn rädd och fjorton dagar efter nästledne Wår-frudag framfödde en ännu lefwande gässe.

Elias deremot nekade aldeles thet honom tillagde lägersmål. I anseende hwartill Kronolänsmannen anmätte, att efter Annas upgift såsom wittnen blifwit instående Hustru Ingebor Andersdöter på Sällete under Norkärr, Hans Knutsson på Kjeball och Anders Andersson från Sörytten, hwilka såsom närwarande, han anhölt måtte till uplysning blifwa afhörde. Förenämde wittnen förekallades och framträdde derföre, ojäfwade gingo Eden och efter undfångna → Forts blad 6 / → warningar, hwar ← från Blad 6 för sig berättade som följer:

1ma: Hustrun Ingebor Andersdöter på Sällete intygar att hon varit närwarande och behjälplig, då Anna födde barnet, då den sidstnämnda i sjelfwa barnsnöden utlade ingen annan för barnefader än Elias, sägandes wittnet, att Anna betygat sådant med desse ord, att det wore så sant att Elias war barnefader som hon wille blifwa förlöst. Upläst och wickänt.

→

Härunder yttrade sig Elias, att han wille weta tiden, när han skulle haft med Anna att beställa, men detta kunde vittnet icke uplysa.

2do: Hans Knutsson från Kjeball: Säger sig ingenting weta.

3^{tio}: Anders Andersson från Sörgheten: Bestyrker att han i fjol somras, sedt Elias och Anna ensame afsides ligga i en Hölada tillsammans, men mera har han icke sedt.

Upläst och wickänt.

Härefter tillkännagafs att Elias sedermera gift sig med en annan, och uppå tillfrågan, intygades det, att Anna icke warit misstänkt för, att hafwa haft med någon annan än Elias att skaffa.

Anna påstår (begär) understöd af Elias till dess framfödde gärsbarns underhåld.

De tilltalade hafwa icke förr, för sådant brått warit anklagade, men ingendera skall förmå att böta med penningar.

Utslag:

Tingsrätten finner det af Rannsakningen wara tydeligt, att Anna under sjelfwe barnsnöden och att framgent med de starkaste bekräftelser utlagt Elias för lägersman och fader åt hennes framfödde barn warandes ingen annan på något sätt misstänkt att hafwa haft med henne att beställa. Kommer nu dertill →

att ett edeligen afhördt vittne intygat sig hafwa funnit, det Elias och Anna sökt enslikt sammanläge med hwarannan uti en lada; så pröfwar tingsrätten den förres nekande icke böra gälla, utan anser honom skyldig till thet åtalade lägersmålsbrätt. I följe häraf samt i förmåga af 53 Cap. 7 och 3 §§ missgärningsbalken de, Elias och Anna, i brist af botum skola afstraffas, han med fjorton och hon med sju dagars fängelse, samt gifwa till Skjee sockenkyrka Han en Riksdaler 16 skilling och Hon 32 skilling eller thet med arbete afhjēna, och sluteligen therstädes hwar för sig enskilt skrift undergå.

Härförutan skall Elias vara ålagd, att i Tollf års tid bidraga till föda och upfostran för Annas ännu lefwande gässebarn sålunda, att han de sex första åren betalar henne 2 Rdr om året, men sedan de sex sednare åren 1 Rdr hwarje år, tilldess Tollf är fullt förflutne äro.

SLUT

Anm: De liknar varandra de här två målen.

Den tilltänkte barnafadern nekar förgäves, modern bedyrar under "barnsnöd" vem som är fadern, jorde-mödrer vittnar och "barnafadern" döms på svaga bevis. Här är anmärkningsvärt att ett vittne sett de båda tillsammans i en lada, men inte vad de gjort, och detta anser rätten vara en form av bevis för lönskaläge. Mäckligt.

Blektarp 15/2 2015

Densamme

Jim Houston with Jim with judgment
improving. Jim & Mrs. Garrison. Jim!

Garrison

Pinckney